

वा० रा०

॥ ६६ ॥

सक्तपनीयेति तपनीयस्रगित्यर्थः ॥ त्रिरुपस्थायन्यपतत् उपस्थानपूर्वकं त्रिःसाष्टांगं प्रणतवानित्यर्थः ॥ २ ॥ वेदविदा अनादितो शेषवेदार्थविदा लंबाभरणशोभिनाहस्तेन वायुमुत्थाप्य ॥ परिमर्षः स्पर्शः ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वभूतेषु सन्निरुद्धं संत्यक्तनिरोधं यथाभवतितथा ॥ यथापुरा यथापूर्वं प्राणापानात्मना चचार ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रियुग्मः त्रीणियुग्मा

चलकुंडलमौलिसक्तपनीयविभूषणः ॥ पादयोर्न्यपदद्वायुस्त्रिरुपस्थायवेधसे ॥ २ ॥ तंतुवेदविदा तेन लंबाभरणशोभिना ॥ वायुमुत्थाप्य हस्तेन शिशुं तं परिमृष्टवान् ॥ ३ ॥ स्पृष्टमात्रस्ततः सोऽथ सलीलं पद्मजन्मना ॥ जलसिक्तं यथासस्यं पुनर्जीवितमाप्तवान् ॥ ४ ॥ प्राणवंतमिमं दृष्ट्वा प्राणो गंधवहो मुदा ॥ चचार सर्वभूतेषु सन्निरुद्धं यथापुरा ॥ ५ ॥ मरुद्रोधाद्विनिर्मुक्तास्ताः प्रजामुदिता भवन् ॥ शीतवातविनिर्मुक्ताः पद्मिन्यद्भवसांबुजाः ॥ ६ ॥ ततस्त्रियुग्मस्त्रिकुत्रिधामा त्रिदशार्चितः ॥ उवाच देवता ब्रह्मा मारुतप्रियकाम्यया ॥ ७ ॥ भो महेन्द्राग्निवरुणामहेश्वरधनेश्वराः ॥ जानतामपि वः सर्वं वक्ष्यामि श्रूयतां हितं ॥ ८ ॥ अनेन शिशुना कार्यं कर्तव्यं वो भविष्यति ॥ तद्दध्वं वरान्सर्वं मारुतस्यास्य तुष्टये ॥ ९ ॥ ततः सहस्रनयनः प्रीतियुक्तः शुभाननः ॥ कुशेशयमयीं मालामुत्क्षिप्येदं वचो ब्रवीत् ॥ १० ॥ मत्करोत्स्पृष्टवज्रेण हनुरस्य यथाहतः ॥ नाम्ना वै कपिशार्दूलो भविता हनुमानिति ॥ ११ ॥ अहमस्य प्रदास्यामि परमं वरमद्भुतं ॥ इतः प्रभृतिवज्रस्य ममावध्यो भविष्यति ॥ १२ ॥ मार्तिण्डस्त्वब्रवीत्तत्र भगवांस्तिमिरापहः ॥ तेजसोऽस्य मदीयस्य ददामि शतिकांकलां ॥ १३ ॥ यदा च शास्त्राण्यध्येतुं शक्तिरस्य भविष्यति ॥ तदास्य शास्त्रं दास्यामि येन वाग्मी भविष्यति ॥ १४ ॥ वरुणश्च वरं प्रादान्नास्य मृत्युर्भविष्यति ॥ वर्षायुतशतेनापि मत्पाशादुदकादपि ॥ १५ ॥

त्रिधामा त्रिलोकस्थानः ॥ ७ ॥ वक्ष्यामि श्रूयतामिति गुरुवैषम्यमार्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कुशेशयमयीं कांचनपद्ममयीं ॥ १० ॥ ११ ॥ अहं मालापूर्वं वरं दास्यामि ॥ १२ ॥ शति कांकलां शततममंशं ॥ १३ ॥ शास्त्रं शास्त्राध्ययनं तदर्थज्ञानं च ॥ १४ ॥ १५ ॥

३० कां०

॥ ६६ ॥